

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštne organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 24 dinarjev na leto. Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru. — Poština plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštne Glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik V.

V Ljubljani, dne 1. decembra 1925.

23. številka

Ivan Rostan:

Poštni dom?

Nam, državnim nameščencem, se pač ne more očitati, da nimamo smisla za organizacije. Toliko jih imamo, da izgleda, kakor da smo oboroženi od nog do glave. Vendar je čudno to: kadar smo jih pognali v boj — so odpovedale na celi črti. Med drugim naj omenim le sedanji uradniški zakon, ki nas je bridko razočaral. A prišlo je drugo, še hujše razočaranje. Vsi napor naših organizacij, da bi prepričale merodajne činitelje o nedostatkostih novega zakona in o nevdržnosti našega položaja, so ostali brezuspešni. Taki neuspehi zelo kvarno vplivajo na enotnost in disciplino organizacij. Ne samo, da vzbujajo nezadovoljstvo med člani, ampak člani tudi izgube smisel za etične vrednote organizacije in vero v lastno moč. Še nikoli, kar pomnim, ni bilo v naših vrstah toliko neorientiranosti, desinteresiranosti in labilne utrujenosti. Ne rečem, da ne leže ti neuspehi ponajveč v zunanjih, političnih vzrokih, a tako veliki bi pa navzlic vsemu vendarle ne smeli biti. Nekaj v organizacijah ni v redu.

Nehote se nam zastavlja vprašanje: Čemu pa imamo organizacije, če ž njimi nič ne dosežemo?

Predvsem ne smemo prezreti, da imajo v rokah oblast, rezati nam kruh, ljudje, ki imajo čisto svoje vrste mišljenje glede uprave, pa tudi glede večine uradništva, ki je orientirano na zapadno evropsko mentaliteto. Tudi način, kako se nam deli ta kruhek, naredi utis, kakor da smo vsi javni nameščenci za državo nepotreben balast, ki nam ne gre nič po zakonu, ampak se nam pač nekaj dá iz golega usmiljenja.

Takozvana državna zaščita, ki smo je deležni v obliki plače, je v resnici bolj podobna miloščini. Pa najsi bi nam garantirali to plačo še tako dobri zakoni, nas ne bi mogla trajno zadovoljiti, ker se fiksni plačilni sistem, na katerega se opira, ne regulira sproti razmeram in vsakokratnemu življenjskemu položaju uslužbencev primerno.

Razočaranja niso nikdar in nikjer izključena, ne smemo pa biti nanje nepripravljeni. Neuspehe v eni smeri moramo paralizirati z umestnimi poskusi drugod. Zato tudi ni priporočljivo, da bi bilo položeno težišče naših organizacij zgolj v borbo z našim delodajalcem, ker v neenakem boju z močnejšim nasprotnikom lahko omahne roka, ki bi lahko segla drugam po tisto, kar nam še manjka do naše popolne socialne zaščite.

Je pa borbenost lepa čednost. Borbene organizacije imajo po večini političen temelj. Na zunaj učinkujejo uspešneje — a so nevarno orožje. Poznam nekaj organizacij, ki so svojčas tudi malo koketirale s takimi mislimi. Pa jim ni bilo dobro, ker ni bilo pogojev za to, teh pa tudi danes še ni. Zato naj ostanejo naše organizacije to, kar so: stanovske, strokovne, ki imajo v prvi vrsti na-

men, da sotrudno in soodlojučno služijo naši zasebni iniciativi v dosego vsestranske zaščite.

Organizacije torej niso odveč — samo tako-le za parado — so življenjskega pomena, ampak njih vodilna misel mora biti — samopomoč. Ako se nam posreči, pripraviti jih do te edine pravilne orientacije, potem prenehajo biti brezdušni stroji, same sebi namen, ampak jih bo prevevala tista notranja vzajemnost, ki prilagoduje drugo drugemu, da druga druge ne izključuje, ampak dopolnjuje, tako da vse skupaj tvorijo enoto, ki šele producira koristno delo za splošnost.

Resen položaj našega razreda zahteva velikih dejanj. Nujna je najširša koncentracija vseh naših stanovskih in gospodarskih edinic. Individualna stremeljenja ujedinenih celic se morajo podvreči eni sami mogočni volji, ki vse svoje člane enotno usmerja in, vzbujajoč v njih stanovsko disciplino in energijo, jih vzgaja ter usposablja za pravo stanovsko kulturo.

Danes so razmere za uradništvo zelo neugodne. Samo v sebi razdvojeno, med seboj sprto, igrača valov modernega industrializma in materializma, izgublja tla pod seboj in prepušča svojo usodo slepemu naključju. Faktor, ki bi s svojo večjo roko odločilno posegel v ta kaos, ne more biti nobeden drugi, kakor velika, smotreno urejena in dobro fundirana kreditna ali gospodarska zadruga.

Za nas v Sloveniji bi po mojem mnenju mogel biti to samo »Hranilni in posojilni konsorcij javnih nameščencev in upokojencev v Ljubljani« s svojimi nad polstoletnimi tradicijami pozitivnega, praktičnega, zadržnega in stanovsko-kulturnega dela. Prepričan sem, da ima le ta vse pogoje, da izvede s pomočjo sebi vdanih zaveznikov in sotrudnic, t. j. stanovsko zavednih strokovnih organizacij, enotno fronto, ki dosledno mora prinesiti izboljšanje našega socialnega in gospodarskega položaja.

Upravni odbor konsorcija si je na osnovi najnovejših zadržnih pravil začrtal velikopotezen delovni program, ki temelji na gospodarskih in socialnih principih, in se je odločil, da ga izvede do skrajne doslednosti. Ta program obsega v gospodarskem pogledu razširjenje kreditnih poslov, ki so bili doslej omejeni le na dovoljevanje osebnega kredita, tudi na hipotekarne, aprovizivne in druge kreditne posle.

V socialnem oziru pa bo pospeševal ekonomske koristi članov s tem, da bo iz čistega donosa teh kreditov in potom zbiranja prostovoljnih prispevkov, hranilnih vlog, združnega kredita, pa tudi finančnih operacij, ustanavljal potrebne sklade, iz katerih bi se osnavljale socialne, dobrodelne in zdravstvene ustanove v korist članom. Člani upravnega odbora, sami navdušeni bojovníki združne ideje, pa omenjenih dobrodelnih skladov ne bodo samo dotirali z določeno vsoto, ki naj bi se postavila vsako leto v proračun, ampak

jamčijo tudi za to, da se bodo ti skladi množili in rasli. V to je potreba še posebnih akcij, ki jih bodo vodili nalašč za to izvoljeni odseki in eksperti, ki končno tudi prevzemo upravo skladov v svoje roke.

Konsorcij hoče take akcije materialno na vso moč podpirati. V ta namen bo razpisoval nagrade za najboljše načrte in pravilnike, ki naj urejajo, kako se ti skladi tvorijo, propagirajo in uporabljajo. Financiral bo tudi najrazličnejše prireditve in podjetja, ki se osnujejo z namenom, da bo započetim akcijam uspeh zagotovljen. Naravno, da bo ta zdrava združna misel polagoma objela vse naše stanovske organizacije in posvetila tudi v zadnji kotiček naše domovine, kjerkoli služi kak javni nameščeneec.

Kardinalna točka, ki jo je postavil upravni odbor konsorcija v svoj program, pa je projekt zgradbe, ki bi bila vidni znak, simbol ideje celokupnega zedinjenega državnega nameščenstva Slovenije, to je projekt zgradbe našega lastnega doma — »Uradniškega doma« v Ljubljani!

Naš dom! On bo tisto ognjišče, okrog katerega se bo v bodoče zgrinjalo vse naše družabno, gospodarsko in idejno življenje. Tu se bomo čutili zares kot ena velika družina. Tu sem se bomo zatekali v posvete, tu snovali načrte za borbo v dosego naših pravic. Tu se navduševali, veselili in tugovali. Tu se bodo koncentrirale vse naše gospodarske in kulturne vrednote in gojilo stanovsko čustvovanje. Tu bo v resnici žarišče naše prave stanovske kulture, čije tradicije naj se podedujejo iz roda v rod.

Ta zgradba mora biti torej tudi namenu primerno zgrajena in opremljena. V njej bi imeli poslovne prostore: Hranilni in posojilni konsorcij, nabavljalna centrala, pisarne in zborovalnice raznih organizacij, pisarne uradniške zbornice; nadalje ne sme manjkati velika zborovalna dvorana za shode, prireditve in predavanja in knjižnica, ostali prostor pa bo odmerjen za uradniška stanovanja, domačo lekarno, domačega zdravnika, uradniško obednico in za prenočišča za zunanje nameščence.

Pri vsej naši šibkosti in mizeriji je načrt izvedljiv po principih kombinirane organizacije kapitala in dela. Podrobni končni načrt, zlasti v finančno tehničnem oziru pa more biti le plod poznejših najširših razgovorov vseh organizacij. Ampak izvedli ga bomo vsi skupaj, saj bo to naš dom, naša last.

Rad se spominjam nazaj v ona zorna dijaska leta, ko smo po krajcarjih zbirali prispevke, iz katerih se je pozneje sezidala za tedanje čase veličastna palača Narodnega doma v Ljubljani. Kadar grem mimo, se mi zdi, ko da bi bil v teh zidinah tudi košček mojega lastnega jaza. V resnici so bili ti domovi simbol vsega slovenskega naroda in njega last. Kakor mali otočci so bili ti domi, na katere se je zatekel slovenski narod pred tujo poplavo in tako rešil svojo bitnost in

kulturo do današnjega dne. Kar pomenijo narodni domovi v narodno političnem oziru za ves narod, to bi v stanovsko kulturnem oziru bil uradniški dom za del tega naroda, in to ne najslabši, za intelektualno državno delavstvo. Imelo bo svoj dom, ker si ga bo zgradilo sebi, samo, če bo zavedno.

Uverjen sem, da bo isti slovenski javni nameščeneec, ki je po prevratu podal toliko dokazov požrtvovalnosti, nesebičnosti in vdanosti ljubezni do naše nove države, vedel, kaj mu je storiti tudi v tem primeru, ko gre za njegov osebni ponos in čast. Prav je, da vsi, ki služimo državi, damo njej, kar največ moremo. Ne smemo pa pozabiti, da smo dolžni tudi sebi dati vsaj najmanj toliko, kar moramo. To je tisto malo »sacro - egoisma«, iz katerega črpata duša in telo, da si krepita svoje sile in jih usposobljajo za težke in odgovorne posle v službi države.

Trdna je moja vera v veliko bodočnost konsorcija in v uresničenje njegovih smelih načrtov. Zato pozdravljam vse tiste, ki ga hočejo podpirati, da postane res tisti »Ante murale« — ki bo našemu stanu v gmotno in moralno oporo.

Zato na okope, tovariši!

Pripis. Ravno sem bil pripravil za »Poštni glasnik« gornje poročilo, katero sem podal na zborovanju glavnega odbora »Osrednje zveze javnih nameščencev in upokojencev« 15. novembra t. l., pa mi kakor »deus ex machina« prileti v roke »Poštni glasnik« od istega 15. novembra t. l. s ponosnim napisom na uvodnem mestu »Poštni dom«.

Čudno naključje! Morda je dobro znamenje, da je istočasno, ko sem jaz razvijal na omenjenem zborovanju svoje misli o problemu uradniškega doma, pisal gospod Čampa članek za »Poštni glasnik«, v katerem pledira za poštni dom. Gornji svoj članek sem namenil za »Poštni glasnik«, ker bi utegnil zanimati tudi čitatelje tega lista, zlasti oni del mojega referata, v katerem sem se dotaknil problema zgradbe »Uradniškega doma« v Ljubljani. Svoj članek sem pustil tak, kakor je bil prvotno določen, samo naslov sem z ozirom na članek g. Čampe izpremenil: »Poštni dom«? — ali ne rajši »Uradniški dom«? Vendar je glavno, da se je vprašanje načelo, kesneje se bomo že zedinili. — I. R.

(Opomba uredništva: Z zahvalnostjo priobčujemo članek računskega nadsvetnika pri Delegaciji min. financ gospoda Rostana, tajnika in knjigovodje Hranilnega in posojilnega konsorcija v Ljubljani. Razveseljiv je pojav, da se je pričelo zadnje čase v naših organizacijah živahno izmenjavanje nazorov glede zgradbe lastnega doma. Gospod pisec ima velikopotezne načrte; o izvedljivosti in o načinu izvedbe teh načrtov bodo razpravljale vse večje organizacije prihodnje tedne na svojih sestankih. Kako se bo stvar razvijala, bomo poročali v »Poštnem glasniku«. Glavno je — led je prebit! Prosimo vse tovariše, ki imajo v tem pogledu kak pаметen načrt ali nasvet, da se takisto oglase v našem listu, kajti več glav več ve.)

Joja:

Kaj bo s pripravniškimi izpiti?

Akcija, katero sta podvzeli ljubljanska in zagrebška organizacija glede tega, da se odpravijo pripravniški izpiti, in katero smo popisali v »Poštnem glasniku« od 1. novembra t. l., je, kakor izvemo iz Beograda, padla v vodo. Krivda na tem leži v zakrknjenosti in nepristopnosti predsednika Strokovnega sveta pri poštnem ministrstvu. Kakor smo že

javili, bo to vprašanje za enkrat ugodno rešeno samo za one pripravnike, kateri so imeli že pred prevedbo na novi zakon uradniški čin, to je za one, ki so bili pred 1. septembrom 1923 poštarji V. ali VI. razreda, pa še niso imeli treh službenih let. Tozadevna seja Strokovnega sveta pa se je vršila prej, nego je došla spomenica naše in zagrebške organizacije glede rešitve tega vprašanja Strokovnemu svetu v roke. Da bodo prizadeti obveščeni, v kakšnem smislu je sestavila Zveza poštних organizacij to spomenico, objavljamo tukaj to spomenico, ki jo je poslala Zveza pod števil. 95 dne 29. oktobra t. l. Strokovnemu svetu Ministrstva pošte in telegrafa v Beogradu in ki se glasi:

»V zvezi z osebnimi intervencijami in pismenimi vlogami, ki so jih predložile organizacije ptt. uslužbencev zaradi izpremembe »Pravilnika o polaganju državnih strokovnih izpitov« (Pt. Vestnik 12/1922) v tem smislu, da se oproste od polaganja strokovnega izpita vsi oni poštni pripravniki II. kategorije, ki so bili 1. septembra 1923 že v poštni službi in so že položili strokovni izpit, se obračajo podpisane organizacije na Strokovni svet ministrstva pošte in telegrafa s prošnjo, katero podpirajo s sledečimi razlogi:

1.) Z »Uredbo o začasnem reguliranju plač in naslovov poštних uslužbencev izven Srbije in Črne gore« od 1. 1921 (Službene Novine 158) je prevedlo ministrstvo pošte in telegrafa sedanje pripravnike kot takratne kvalificirane aspirante na podlagi člena 6 imenovane uredbe za privremene poštarje. Na osnovi tega člena bi morali biti ti privremeni poštarji postavljeni najkasneje do konca leta 1922 za poštarje VI. razreda, ker so položili predpisani strokovni izpit že leta 1918 ali 1919, s čimer so izpolnili vse pogoje te uredbe. Ker je bil 1. 1923 sprejet zakon o civilnih in ostalih državnih uslužbencih, se gori imenovana uredba v ljubljanski direkciji v tistem proračunskem letu ni nadajevala, nego se je ves kredit takoj uporabil za prevedbo po novem zakonu.

Prevedba je zatekla te pripravnike v začasnem svojstvu, zaradi česar niso bili prevedeni v 4. skupino, kakor vsi ostali, kateri so položili iste izpite, pa so bili preje imenovani poštarjem VI. razreda. To je upoštevala tudi komisija za prevedbo, ker je prevedla vse one, ki so imeli dne 1. septembra 1923 več ko 3 leta službe, v 2. stopnjo osnovne plače s celo položajno plačo. Tako izgleda sedaj, kakor da so stalni pripravniki, vendar pa bi morali biti z ozirom na to, da so imeli iste pogoje, iste izpite in isto službeno dobo, kakor oni, ki so bili pravočasno imenovani poštarjem VI. razreda, prevedeni v 4. skupino.

Ker torej ni krivda pripravnikov, da so bili za časa prevedbe v začasnem svojstvu, kar edino je oviralo, da niso bili prevedeni v 4. skupino, je po našem mišljenju napačno, da se zahtevajo od njih ponovni izpiti. Posebno pa zato, ker je med onimi, ki so bili prevedeni v 4. skupino II. kat., več nameščencev, ki imajo krajšo službeno dobo ali pa so dovršili poštno šolo kesneje ali istočasno, kakor ti pripravniki, in ki imajo isto šolsko kvalifikacijo, pa so bili dne 1. septembra 1923 že poštarji VI. razreda, ker so bili napredovali zaradi razpoložljivih mest v budžetu že pred prevedbo.

2.) Člen 54 uradniškega zakona se nanaša samo na one pripravnike, kateri so bili postavljeni na osnovi novega uradniškega zakona, torej na one, ki so bili sprejeti v poštno službo šele po 1. septembru 1923. Za poštne pripravnike, kateri so bili že 1. septembra 1923 v poštni službi, pa se člen 54 uradniškega zakona ne more nanašati, ker so ti že položili predpisane izpite, vsled česar je potrebno, da se vnese v »Pravilnik za polaganje državnih strokovnih izpitov« tozadevno prehodno doočilo za one pripravnike, ki že imajo strokovni izpit.

3.) Vsi pripravniki, ki so se nahajali že pred 1. septembrom 1923 v poštni službi, so položili že strokovni izpit in s tem izpolnili zahtevo člena 54 uradniškega zakona. Zato je neupravičena zahteva, da bi isti izpit dvakrat polagali. Ugovor, da jih položeni izpit usposablja samo za II. kat. in da morajo izobrazbo za uradnike ter upravičenost prehoda iz pripravne v pomožno skupino dokazati s ponovnim izpitom, kakor to zahteva gori imenovani pravilnik, ne more držati, ker bi se moral analogno temu zahtevati ta strokovni izpit od vseh poštних uradnikov II. kategorije, kateri nimajo mature. Z zahtevo ponovnega strokovnega izpita se postavljajo vsi pripravniki protizakonito na izjemno stališče, ker se s tem od njih zahteva izpolnitev nekatere dolžnosti, katera se ni zahtevala ne od ostalih poštних uradnikov, ne od onih, ki so prišli po 1. septembru 1923 v poštno službo.

Vsi ti pripravniki so položili svoječasno po trimesečnem praktičnem in trimesečnem teoretičnem vežbanju poštno-oficiantski izpit. Že uredba o začasnem reguliranju naslovov in plač od 27. julija 1921 (Službene Novine 158 od 9. julija 1921) ima v členu 6 pogoj, po katerem se postavljajo kvalificirani aspiranti v zvanje privremenih poštarjev I. in II. razreda. V II. razredu morajo prebiti najmanj 2 leti, privremeni poštarji I. razreda pa se postavljajo za poštarje VI. razreda najdalje tekem enega leta, če dovrše v tem času 21. leto starosti. To napredovanje pa se ni izvršilo, vsled česar so bili na ta način ti privremeni poštarji I. razreda oškodovani že pred uveljavljenjem novega uradniškega zakona. Tudi »Uredba o organizaciji ministrstva pošte in telegrafa in poštne stroke« od 27. junija 1921 (Službene Novine 156 od 16. junija 1921) ima v členu 42 pogoj, po katerem more biti poštni uradnik samo oseba z dovršeno poštno šolo. Ta člen ne pozna nikake razlike med nižjo in višjo poštno šolo, kar je razumljivo, ker je tendenca teh uredb ta, da se prevede poštne osebe brez razlike, je li dovršilo nižjo ali višjo poštno šolo, v ista zvanja ter se na ta način odstranijo razlike med poštним osebjem. Na istem principu bazira tudi novi uradniški zakon odnosno uredba o razvrščanju ptt. osebja. Po rešenju g. generalnega direktorja državnih železnic št. 11.474 od 12. marca 1925 je prevedla državna železnica pripravnike vseh kategorij svojega resora z dnem, ko so dobili stalnost, v pomožno skupino, s čimer so se jim po prejšnjih predpisih vzeli položeni strokovni izpiti v polni meri v obzir. Pa tudi v resoru našega ministrstva so napredovali pripravniki poštne hranilnice v 4. skupino brez izpita. Ni ravno v interesu uprave, da se poštni pripravniki z istim pogojem in pod enakimi zakonskimi okoliščinami slabše tretirajo, nego pripravniki drugih resorov.

Z ozirom na vse te razloge prosimo, da Strokovni svet odredi, da se pripravniki II. kategorije, kateri so že bili 1. septembra leta 1923. v poštni službi in so že tedaj položili predpisani strokovni izpit, oproste od ponovnega državnega strokovnega izpita in da se

*Zdravje
in sreča*

Mamica in otročiček, vsa čista dehtita žarita svežosti, okusna, oskrbovana. Veselo zdravje se smeje z lestečimi zobmi.

Dnevna gojitev s »Kalodontom« je najsigurnejša pot, da obvarujete lepoto in zdravje Vaših zob.

popravi tem poštnim pripravnikom storjena krivica na ta način, da se jih imenuje za uradnike 4. skupine II. kategorije.

Kakor že omenjeno, se je vršila sporna seja Strokovnega sveta že par dni preje, preden je došla gornja spomenica Zveze v Beograd. Obrnili smo se na g. šefa personalnega odseka v ministrstvu, ki se bo zavzel in posredoval, da bo sklical Strokovni svet v zadevi pripravniških izpitov še eno sejo, na kateri bo končno veljavno sklepal o usodi pripravniških izpitov na podlagi gornje spomenice. Zato še ni izgubljeno vse upanje. Preostane tudi še pritožba na Državni svet, katere poti se zlasti hrvatski tovariši-pripravniki pridno poslužujejo. Ako hoče kateri naših pripravnikov poizkusiti s pritožbo na Državni svet, naj črpa podatke iz gornje spomenice, ki je sestavljena na podlagi vsestransko izčrpnega poročila naše direkcije ministrstvu v tej zadevi.

Važne interpretacije določil uradniškega zakona.

Ministrstvo pravde je razposlalo pod št. 32.641 z dne 30. aprila 1925 5. serijo objašnenj centralne komisije za izvedbo in uporabo novega uradniškega zakona, katerih kratka vsebina in najvažnejše točke so nastopne:

1. K čl. 237 ur. zak.: Čas svobodnega poklica se more vračunati le onim, ki so zapustili svojo, v svobodnem poklicu že zasigurano ekzistenco z namenom, da olajšajo državno organizacijo (iz patriotskih pobud, da joj pomagnu pri organizovanju izvesnih gra-

na državne uprave), n. pr. odvetnikom, a ne odvetniškim koncipijentom;

2. Za prevedbo in razvrstitev je mero-dajna le vsebina nastavitvenega dekreta;

3. V državno službo se šteje le služba, prevedena neposredno pred vstopom v drž. službo. Torej se prekinjenje službe v občini ne sme vračunati. (K čl. 137);

4. K čl. 153.: Upokojenke, ki so si že pred 1. septembrom 1923 pridobile pravico do dvojne penzije in jih tudi uživajo po starih predpisih, obdrže še i dalje vdovnino poleg svoje osebne penzije;

5. K čl. 38.: Neoženjenec ima pravico do polne stamarine;

a) če živi z osebo, ki jo mora po zakonu vzdrževati, v skupnem gospodinjstvu;

b) če dotična oseba nima dohodkov ali premoženja; in

c) da jo uslužbenec res in edini vzdržuje;

6. K čl. 243.: 5-letni rok se mora tu računati nazaj od dneva donošenja odloka, da se uslužbenec ne prevede;

7. Kdor se tekom 3 let ne prijavi k strokovnemu izpitu, ne more napredovati, a lahko ostane v državni službi. Pač pa se more to dejstvo upoštevati pri oceni za stalnost, kar ima lahko za posledico odpust iz službe;

8. Uslužbenec, ki je dobil pri razvrstitvi nižji položaj, kakor ga je imel do sedaj, se mora postaviti na »zvanje«, ki odgovarja njegovi prevedbi in mora dobiti poseben dekret s pozivom na razvrstitev, s katero je bil pomaknjen v nižjo grupo;

9. Člen 4.: Uredbe o razvrstitvi zamore spremeniti le nova uredba;

10. K čl. 97.: Pod »pridobitnimi združbami in zadrugami« ni razumeti le čisto denarnih zavodov, temveč tudi take, ki ne dele dividend ali tantijem, razen državnih (nabavljalne zadruge);

(Dalje pr'hodnjič.)

Ako plješ „BUDDHA“ čaj, vžlvaš že na zemlji raj!

To in ono.

Povrnitev potnih in selitvenih stroškov možu in ženi — drž. uslužbencem. Generalna direkcija drž. računovodstva je rešila, da se morajo predpisi o dnevnicih, prevoznini in selitvenih stroških, ki veljajo za državne uslužbenca in njih rodbine, v vseh primerih enako razumevati, torej tudi ne glede na to, ali je poleg moža tudi žena državni uslužbenec. Kajti cilj uredbe št. 96.000/1920 je priznanje odškodnine za stvarno učinjene stroške, ki so brez dvoma v obeh primerih — če je tudi žena državni uslužbenec ali če ni — enaki. Po tem takim, kadar sta mož in žena državna uslužbenca v istem kraju, pa se od tam oba istočasno premestita v drug skupni kraj s pravico do povrnitve potnih in selitvenih stroškov, v tem primeru ne pripada ženi dnevica in potnina posebej kot državnemu uslužbencu, nego se priznavajo tudi za njeno selitev vse dnevnice in drugi stroški kot članu družine, torej grede na račun, katerega predloži mož. (Rešitev gen. direkcije drž. računovodstva št. 135.136/1924 od 10. febru- arja 1925.)

Znana ugledna tvrdka

Drago Schwab

javlja vsem cenj. poštnim uradnikom (cam), da prodaja vsa oblačila na mesečne obroke. Tozadevna pojasnila in dolgo rešuje tvrdka obratno. 63

Popolna neinformiranost vlada pri nekaterih tovariših in tovarišicah na vseh straneh, tako v organizacijskem, kakor tudi v službenem razmerju. Nekateri plačuje več let članar'no, pa ne ve, komu in kako se imenuje njegovo društvo, pri katerem je včlanjen. Največ jih pravi, da so včlanjeni »pri Zvezi«, če tudi nima Zveza nobenega poštnega uslužbenca za člana. Še večja zmeda nastane, če je govod o čevljarnici, krojačnici, gospodarski zadrugi sploh, takrat se marsikateri tovariš in tovarišica ne znajde več, kaj je njegovo društvo, kaj Zveza, kaj gospodarska zadruga in kaj — direkcija. Enaka neinformiranost vlada namreč tudi v službenem razmerju. Vem za ljudi, ki še danes ne vedo, ali so pragmatični ali ne, to je, ali spadajo pod zakon o civilnih uradnikih in ostalih drž. uslužbenih od 1. septembra 1923 ali ne; več je takih, ki ne vedo, v kateri kategoriji so in kakšen službeni naslov jim pripada. Pa to svojo nevednost in puhlost še z nekakim ponosom razkladaajo, kakor se jim zdi »za grobo« priznanje, da ne berejo »Poštnega glasnika«. — Če verjamete ali ne, po več ko dveh letih, od kar je stopl v veljavo zakon, se še vedno najdejo ljudje, ki se v raportih, prošnjah in uradnih poročilih na direkcijo podpisujejo »poštar VI. kl.«, »privrem. poštar«, »poduradnik« itd. Ravno tako ni nobena službena označba »pt. činovnik« ali »zvaničnik«; prvo je enostavno »poštni uradnik«, kar je v vseh treh kategorijah, drugo pa pomeni »poduradnik«, kar ni noben naslov (»titel«) ali čin, ampak kategorija. Zato se mora podpisovati uradnik n. pr. »pt. uradnik II./4 kat.« ali »uradnik III/2. kat.« Zvaničnik in služitelj mora navesti skupino, na pr. »zvaničnik 2. skup.« — »služitelj 1. skup.« Tudi označba »pripravnik« ne zadostuje, ker so pripravniki v vseh kategorijah (in teh je pet). Zato se mora vedno pobleže označiti, kakšen pripravnik je kdo: pripravnik I. kat., pripravnik II. kat., pripravnik III. kat., pripravnik zvan'čn. kat., pripravnik služit. kat. Direkcija je odločila, da bo odslej kaznovala vsakega pragmatičnega poštnega uslužbenca, ki ne bo pravilno označil svojega službenega značaja. Uslužbenec, ki po dveh letih še ne ve, kaj je, tudi drugega ne zasluži.

Ukinjenje ljubljanske direkcije, pravica do pokojnine šele po 15 službenih letih, odtrgovanje odstotkov od plače za pokojninski sklad, in druge take prijetnosti strašijo po dnevnem časopisju. Koliko je vse res, ne moremo danes kontrolirati, jasno je, da je organizacija odločno proti vsem tem nameram. Ker smo čul, da se v ministrstvu o ukinjenju ljubljanske poštne direkcije ne razpravlja, smo nameravani protest opustiti, dokler ne izvemo, če se to resnično pripravi. Pač pa je Zveza poslala Savezu v Beograd brzjaven protest proti nameravanemu poslabšanju nekaterih določb uradniškega zakona potom zakona o dvanajstihmah.

Zrtev poklica. Poštni pripravnik zvaničniške kategorije pri pošti Št. Jernej Joško Novak se je dne 12. novembra t. l. smrtno ponesrečil in še istega večera ob 10.30 v novomeški bolnici umrl. Zapustil je ženo in dva nepreskrbljena otročiča v največji revščini. Trkamo na blaga srca, da za sirote po ponesrečenem tovarišu po svojih močeh prispevajo. Darovani zneski naj se pošiljajo na naslov: »Osrednje društvo nižjih poštnih uslužbencev za Slovenijo v Ljubljani.«

Zahvala. Podpisani se najskrenejše zahvaljujem »Osrednjemu društvu nižjih poštnih uslužbencev, podružnica Maribor«, za nakazano podporo 350 Din. Ivan Majcen, pom. konduktar, Maribor 2.

Nekoliko števil s češkoslovaških poštnih uradnikov. Vseh pošt v Češkoslovaški republiki je 4557. Na eno pošto pride 3085 prebivalcev. Lansko leto je bilo odpravljenih 707.333.631 pisemskih pošiljk, 205.965.188 pošiljk, frankiranih s časniškimi znamkam, 27.401.631 vrednostnih pisem in paketov, 11.219.385 poštnih nakaznic. Na 1000 prebivalcev pride: 50.313 pisemskih pošiljk, 1949 vrednostnih pisem in paketov in 798 poštnih nakaznic. Brzjavk je bilo odpravljenih 15.798.486 in dohodki za nje so znašali 51.157.020 Kč. Na 1000 prebivalcev je prišlo 366 oddanih, došlih pa 167 brzjavk.

Za »Zvezo poštnih organizacij za Slovenijo v Ljubljani« izdaja in urejuje Joško Jakše v Ljubljani. — Za »Narodno tiskarno«: Fran Jezeršek v Ljubljani.

Manufakturna veletrgovina

Hedžet & Koritnik

Brzjavni: Hedžet. Ljubljana Telefon št. 75

Iv. Brunčič & Fr. Rebernik
pleskarja in ličarja,

Ljubljana, Karel Kotnikova ulica

se priporočata za vsa v to stroko
spadajoča dela. — Cene zmerne.
Postrežba točna.

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANC, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta št. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po
nizkih cenah. (22)**Ljubljanska gradbena družba z.o.z.**

LJUBLJANA, Rimska cesta 13, telefon 527

Gradbeno podjetje, teh-
nična pisarna parna ža-
ga, tesarstvo za stavbe
in pohištvo.**Josip Petelinc,**

Sv. Petra nasip 7.

priporoča najcenejši nakup potrebščin za krojače,
čevljarje in šivilje, modno blago, palice, tovarniška
zaloga najboljših šivalnih strojcev „GRITZNER“ v vseh
opremah za obrt. Kayser, Adler za čevljarje in krojače.**Predno se odločiš, da
kupiš obleko, plašč
ali suknjo, poseti**našo detaljno trgovino na Erjavčevi cesti št. 2 nasproti
Dramskega gledališča in si oglej našo**bogato zalogo!**Dobro blago, prvovrstna ročna izdelava in nedosegljivo
nizke cene te bodo prepričale, kje edino kupiš naj-
bolje in najceneje. — Državnim nameščencem proti
primeri garanciji tudi na obroke!

Konfekcijska tovarna

FRAN DERENDA & CIE., LJUBLJANA.**Slovenska banka**

centrala

Stritarjeva ul. LJUBLJANA Stritarjeva ul.
v lastni palači.Delniška glavica Din 7.500.000.—
Rezerve Din 1.500.000.—Podružnice: Ljutomer, Dolnja Lendava
Afilijacija: Slavenska banka d. d. ZagrebIzvršuje vse bančne posle, obrestuje
vloge na vložne knjižice po najvišji
obrestni meri.

Tvornica dežnikov

L. MIKUŠ, LJUBLJANA,
Mestni trg številka 15
priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in spreha-
jalnih palic.

Modna manufakturna trgovina

Fabiani & JurjovecLjubljana Stritarjeva ul. 5
Priporoča se pri nabavi blaga za obleke
Cene zmerne. Postrežba točna in solidna.**I. Černe** zaloga pohi-
štva in ta-
petništvaLjubljana, Dunajska c. 19-28
tovarna St. Vid nad Ljubljano.**Fran ŠKAFAR, Ljubljana**

Rimska cesta 16

Mizarstvo s parno silo. Bogata zaloga modernega
pohištva ter ameriške pisarniške rouleaux-oprave.**Pozor!** Vsa soboslikarska in ple-
skarska dela izvršuje naj-
ceneje, točno in solidnoAnton Stiplošek, Ljubljana,
Rožna ulica št. 13—II.**The Rex Co.**Ljubljana Zagreb
Gradišče 10. Sajmište 56.
Telefon št. 268 int. — Ustanovljeno 1906.Specijalna trgovina prvovrstnih pisalnih in kopirnih
strojev, razmnoževalnih aparatov in raznovrstnih pi-
sarniških potrebščin. Pisalni stroji na obroke.**Ivan Korenčan, Ljubljana, Mestni trg št. 20**TRGOVINA norimberškega galanterijskega blaga,
pletenin ter vseh vrst volne za pletenje.**Prometni zavod za premog**

d. d. v Ljubljani

prodaja premoga iz slovenskih premogovnikov

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo kakor
tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks

vsake vrste in vsakega izvora ter priporoča posebno prvovrstni čehoslovaški in angleški koks za
livarne in domačo uporabo, kovaški premog, črni premog in briketeNaslov: Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani,
Miklošičeva cesta št. 15, prvo nadstropje.**LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA**Delniška glavica:
Din 50.000.000.—Skupne rezerve ca
Din 10.000.000.—

SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE

Centrala: LJUBLJANA - DUNAJSKA CESTA

PODRUŽNICE:

Brežice
Celle
ČrnomeljGorica
Kranj
MariborMetkovič
Novi Sad
PtujSarajevo
Spitt
Trst

Agencija: Logatec

Brzjavni naslov:
Banka LjubljanaTel. št. : 261, 413,
502, 503 in 504

SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE

Priporoča se

Odon Koutnytrgovina z orodjem in
tehničnimi potrebščinami

Ljubljana, Aleksandrova 7

Veletrgovina

R. Stermecki, Celje

pošlje ilustrovani cenik (čez 1000 slik)

zastonj!

Konfekcijska tovarna

FRAN DERENDA & CIE., Ljubljana.CENTRALA: Poštno-hran. račun 10563. PRODAJALNA:
Emonska cesta 8. Brzjavni: Derenda. Erjavčeva cesta 2.
313 Telefon Interurban 249Lastna novo-zgrajena tvornica moške, deške in otroške konfek-
cije ter vseh vrst unform. Prodaja svoje lastne izdelke po
izredno znižanih konkurenčnih cenah tudi na drobno v detaljni
trgovini na Erjavčevi cesti št. 2 (nasproti Dramskega gledališča).
Vsem državnim stalno nameščenim uradnikom in uslužbenecem
proti primeri garanciji tudi na obroke. — Oglejte si našo bo-
gato zalogo in prepričajte se o brezhibni prvovrstni ročni
izdelavi in nizkih cenah.**„ZORA“**

družba z o. z.

Ljubljana, Kralja Petra trg št. 2
(nasproti sodnije)

nudi najceneje

prvovrstni bencin in petrolej
amerikanska strojna, mazil-
na in cilindri-olja, karbolinoj
strojne masti, modro galico,
žveplo itd.